

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 342/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. R., P., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. B., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov z 21. januára 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 108/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2010 doručená sťažnosť JUDr. J. R., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného

čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) z 21. januára 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 108/2009.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v označenom exekučnom konaní ako oprávnený. Predmetom konania je vymoženie čiastky 215 000 €. Súdny exekútor doručil okresnému súdu 11. decembra 2009 návrh na schválenie príklepu udeleného na dražbe nehnuteľností sp. zn. N 426/2009, Nz 30150/2009. Okresný súd uznesením sp. zn. 14 Er 108/2009 z 21. januára 2010 o návrhu súdneho exekútora rozhodol tak, že príklep udelený na dražbe nehnuteľností konanej 3. decembra 2009 neschválil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na viaceré nedostatky procesného postupu súdneho exekútora. Malo ísť o nedostatky pri oceňovaní nehnuteľností a nepreukázanie zaplatenia najvyššieho podania. Okresný súd v napadnutom uznesení tiež uviedol, že *„nebolo jednoznačne preukázané, že povinný je vlastníkom vydražených nehnuteľností“*, s poukazom na viacero konaní, v ktorých sa iné osoby domáhajú určenia vlastníckeho práva k predmetným pozemkom a podanej žaloby o vylúčenie veci (predmetných pozemkov) z exekúcie. Okresný súd argumentoval tým, že ak by exekučný súd schválil príklep udelený na dražbe, *„nemohol by žalobe o vylúčenie veci z exekúcie vyhovieť, keďže pozemky by už neboli predmetom exekúcie, čím by mohlo dôjsť k porušeniu práva na súdnu ochranu“*.

Pretože proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nebolo odvolanie prípustné, sťažovateľ podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania podaním z 15. marca 2010. Krajská prokuratúra v Prešove svojim upovedomením sp. zn. Kc 104/10 z 28. mája 2010 informovala právnu zástupkyňu sťažovateľa o výsledku šetrenia a spôsobe vybavenia podnetu, ktorým bol jeho podnet na podanie mimoriadneho dovolania odložený.

V sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovateľ vyjadril názor, že okresný súd *„v tomto prípade nechránil a negarantoval základné práva sťažovateľa podľa zákonného predpisu pri uplatňovaní jeho práva na uspokojenie jeho pohľadávky v rámci núteného*

výkonu rozhodnutia – exekúcie“. Taktiež sa domnieva, že „okresný súd nebol pri rozhodovaní o návrhu na udelenie príklepu udeleného na dražbe nehnuteľností nezávislý, vo svojom uznesení neuviedol relevantné a dostatočné dôvody a svoje rozhodnutie založil na viac-menej legalistickej argumentácii“.

Sťažovateľ na základe uvedeného v závere svojej sťažnosti navrhol, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod spisovou značkou č.k. 14Er/108/2009, EX 200/2009 vydaním Uznesenia sp.zn. 14Er/108/2009-86, IČS: 8109222018, EX 200/2009 porušil vlastnícke právo JUDr. J. R., ktoré je zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 1 Protokolu č.1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu a rovnako porušil právo JUDr. J. R. domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zaručenom čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 14Er/108/2009-86, IČS: 8109222018, EX 200/2009 zrušuje a vracia vec Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie s tým, aby vo veci rozhodol.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.704,12 €, ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť na účet advokátky JUDr. Z. B. do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu označeným uznesením okresného súdu ústavný súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie

sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Ústavný súd z príloh sťažnosti zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd neschválil príklep udelený na dražbe nehnuteľností, sp. zn. 14 Er 108/2009 z 21. januára 2010 nadobudlo právoplatnosť 8. februára 2010. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 6. júla 2010, teda zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty. Z uvedeného dôvodu ústavný súd predmetnú sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

Ústavný súd navyše poznamenáva, že z odôvodnenia predbežne prerokovanej sťažnosti nepriamo vyplýva, že podľa názoru sťažovateľa je potrebné počítať lehotu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde od doručenia oznámenia Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) o spôsobe vybavenia jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania. Sťažovateľ tak považoval sťažnosť za podanú včas.

Ústavný súd sa nestotožňuje s takouto konštrukciou, pretože deň doručenia oznámenia krajskej prokuratúry o odložení jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je dňom, keď sa sťažovateľ mohol o zásahu do jeho označených práv dozvedieť. Svedčí o tom i fakt uskutočnenia podnetu na podanie mimoriadneho dovolania prostredníctvom sťažovateľovej právnej zástupkyne (15. marca 2010), ktorý dokazuje, že o zásahu do jeho práv už v tom čase musel vedieť. Deň možnosti vedomosti o zásahu do práv zaručených sťažovateľovi čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno a priori zamieňať s dňom, keď sťažovateľovi bolo oznámené ktorýmkoľvek štátnym orgánom konštatovanie súvisiace s namietaným porušením jeho práv.

Navyše ústavný súd dodáva, že podľa jeho stabilizovanej judikatúry na vyhovenie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho

prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor Slovenskej republiky nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05, I. ÚS 43/07).

Mimoriadne dovolanie tak nemožno považovať za účinne poskytnutý prostriedok nápravy práv zaručených sťažovateľom čl. 127 ods. 1 ústavy, preto zachovanie dvojmesačnej lehoty na podanie predmetnej sťažnosti z dôvodu realizácie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania neprichádza do úvahy.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa (návrh na zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu, návrh na priznanie náhrady trov právneho zastupovania) už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2010